

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 104

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 februarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
77.	1-5	din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi.....	6-10
111.	5	Opinie separată	10-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
113.	5	46. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind stabilirea speciilor de animale, a categoriilor de producție și greutateii minime admise pentru export în anul 2002	11-13
REPUBLICĂRI			
Decizia nr. 17 din 23 ianuarie 2002 cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. II		Ordonanța Guvernului nr. 18/1996 privind angajarea de împrumuturi guvernamentale prin emisiunea de titluri de stat în valută pe piața internă	13
		Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile	14-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 16 martie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Curtea de Conturi este instituția supremă de control financiar ulterior extern asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public. Curtea de

Conturi exercită și atribuții jurisdicționale în condițiile prezentei legi.“

2. Alineatul (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Curtea de Conturi se compune din: Secția de control financiar ulterior, Secția jurisdicțională, Colegiul jurisdicțional al Curții de Conturi și camerele de conturi județene și a municipiului București. Curtea de Conturi are un Secretariat general.“

3. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Membrii Curții de Conturi sunt consilieri de conturi, în număr de 18. Aceștia alcătuiesc plenul Curții de Conturi.“

4. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Conducerea Curții de Conturi se exercită de către plen, de comitetul de conducere, de președintele și vicepreședintele Curții de Conturi, care sunt consilieri de conturi.

(2) Comitetul de conducere se compune din președintele Curții de Conturi, vicepreședintele acesteia, președinții de secții și 3 consilieri de conturi, aleși de plenul Curții.

(3) La ședințele plenului participă procurorul general financiar.

(4) La ședințele plenului Curții de Conturi și ale comitetului de conducere participă secretarul general, precum și, în calitate de invitați, specialiști cu înaltă pregătire în diferite domenii de activitate ce intră în competența Curții.“

5. Alineatele (2) și (3) ale articolului 11 vor avea următorul cuprins:

„(2) Secția de control financiar ulterior este formată din 9 consilieri de conturi și din controlori financiari. Secția este organizată în divizii, conduse de câte un consilier de conturi. În cadrul diviziilor pot fi organizate direcții, servicii și birouri de specialitate.

(3) Secția jurisdicțională a Curții de Conturi este instanță de fond și de recurs și se compune din 7 consilieri de conturi.“

6. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Camera de conturi județeană se compune din direcția de control financiar ulterior și colegiul jurisdicțional.

(2) Direcțiile de control financiar ulterior județene și a municipiului București sunt formate din controlori financiari și sunt conduse de un director și un director adjunct. În cadrul direcțiilor se pot organiza servicii și birouri de specialitate.

(3) Colegiul jurisdicțional este format din judecători financiari și este condus de un președinte.“

7. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Secretariatul general al Curții de Conturi este condus de un secretar general.

(2) Structura organizatorică a Secretariatului general și atribuțiile compartimentelor din cadrul acestuia se stabilesc de plenul Curții de Conturi.“

8. Capitolul III va avea următorul titlu:**„CAPITOLUL III****Atribuții de control și audit financiar“****9. Articolul 16 va avea următorul cuprins:**

„Art. 16. — (1) Curtea de Conturi își exercită funcțiunea de control financiar ulterior extern asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, precum și asupra modului de gestionare a patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale.

(2) Prin controlul său Curtea de Conturi urmărește respectarea legii în gestionarea mijloacelor materiale și bănești.

(3) De asemenea, Curtea de Conturi analizează calitatea gestiunii financiare din punct de vedere al economicității, eficienței și eficacității.“

10. La articolul 17, după litera g) se introduce litera g¹) cu următorul cuprins:

„g¹) utilizarea fondurilor puse la dispoziție României de către Uniunea Europeană prin Programul SAPARD și a cofinanțării aferente;“

11. Litera h) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

„h) utilizarea fondurilor provenite din asistența financiară acordată României de Uniunea Europeană și din alte surse de finanțare internațională;“

12. La articolul 17, după litera h) se introduce litera i) cu următorul cuprins:

„i) alte domenii în care, prin lege, s-a stabilit competența Curții.“

13. La articolul 19, după litera b) se introduc literele c) și d) cu următorul cuprins:

„c) nu își îndeplinesc obligațiile financiare către stat, unitățile administrativ-teritoriale sau instituțiile publice, verificările efectuându-se împreună cu reprezentanții instituțiilor competente în domeniul supus controlului;

d) sunt societăți de investiții financiare, asociații și fundații care utilizează fonduri publice, verificările urmând a se efectua în legătură cu legalitatea utilizării acestor fonduri.“

14. Alineatul (1) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Controlul execuției bugetelor Camerei Deputaților, Senatului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Supreme de Justiție, Curții Constituționale, Consiliului Legislativ și Avocatului Poporului se exercită exclusiv de Curtea de Conturi.“

15. Alineatul (2) al articolului 20 se abrogă.**16. Litera f) a articolului 25 va avea următorul cuprins:**

„f) contractarea și utilizarea împrumuturilor de stat, rambursarea ratelor scadente ale acestora și plata dobânzilor aferente s-au făcut în condițiile legii;“

17. Litera b) a articolului 26 se abrogă.**18. La articolul 27 alineatul (1), după litera d) se introduce litera e) cu următorul cuprins:**

„e) economicitatea, eficacitatea și eficiența achizițiilor publice.“

19. Alineatul (2) al articolului 27 va avea următorul cuprins:

„(2) Curtea de Conturi exercită controlul cu privire la respectarea de către autoritățile cu atribuții în domeniul privatizării a metodelor și procedurilor de privatizare, prevăzute de lege, precum și asupra modului în care acestea au asigurat respectarea clauzelor contractuale stabilite prin contractele de privatizare. Curtea de Conturi exercită controlul respectării dispozițiilor legale privind modul de administrare și întrebuințare a resurselor financiare rezultate din acțiunile de privatizare.“

20. La articolul 27, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Curtea de Conturi poate exercita controlul în cazul prevăzut la alin. (2), indiferent de momentul în care s-a desfășurat procesul de privatizare, prin vânzarea acțiunilor deținute de stat la societățile comerciale, până la clarificarea tuturor aspectelor.“

21. Alineatul (1) al articolului 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Rapoartele asupra conturilor sunt examinate de complete formate după cum urmează:

a) 3 consilieri de conturi din Secția de control financiar ulterior, pentru ordonatorii principali de credite ale căror bugete se aprobă prin lege;

b) directorul direcției de control financiar ulterior, directorul adjunct sau șeful de serviciu și un controlor financiar, altul decât cel care a efectuat controlul, pentru ordonatorul de credite;

c) directorul, directorul adjunct al direcției de control financiar ulterior ai Camerei de Conturi a Municipiului București și un șef de serviciu.“

22. Alineatul (2) al articolului 36 va avea următorul cuprins:

„(2) Actele de constatare astfel întocmite se trimit, în termen de 5 zile, procurorului financiar de către consilierii de conturi din Secția de control financiar ulterior sau, după caz, de directorii direcțiilor de control financiar ulterior ai camerelor de conturi județene, însoțite de propunerile lor.“

23. Alineatul (1) al articolului 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Împotriva actului de clasare organul de control și cei interesați pot face plângere în termen de 30 de zile de la comunicare. Plângerea se judecă de procurorul general financiar.“

24. Alineatul (1) al articolului 39 va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Împotriva soluției procurorului general financiar organul de control și părțile interesate pot face cereri de reexaminare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Conturi, în compunerea prevăzută la art. 56.“

25. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Colegiul juridic judecă, în primă instanță, întâmpinările introduse împotriva deciziilor emise, potrivit art. 95 alin. (1), de directorii direcțiilor de control financiar ulterior ale camerelor de conturi județene.“

26. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — Colegiul juridic al camerei de conturi județene și a municipiului București judecă cauzele care fac obiectul art. 40—43 privind unitățile administrativ-teritoriale și instituțiile publice, regiile autonome de interes național și local, companiile și societățile naționale, filialele și sucursalele regiilor, companiilor și societăților naționale, precum și persoanele juridice prevăzute la art. 18 lit. d) și e) și la art. 19, care își au sediul pe teritoriul județului sau al municipiului București.“

27. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Colegiul juridic al Curții de Conturi judecă cauzele privind ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat și ai bugetului asigurărilor sociale de stat, ai unităților militare aparținând Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, precum și alte cauze care nu intră în competența colegiilor juridice ale camerelor de conturi județene sau a municipiului București.“

28. Alineatul (1) al articolului 51 va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Colegiul juridic se învestește prin încheierea de sesizare a completului constituit potrivit art. 31 alin. (1), prin actul de sesizare al procurorului financiar, prin contestația introdusă de persoana obligată la plată împotriva actului de imputație și prin întâmpinarea introdusă împotriva deciziei emise, potrivit art. 95 alin. (1), de directorii direcțiilor de control financiar ulterior ale camerelor de conturi județene.“

29. Articolul 55 va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — Cauzele date în competența Secției juridice se judecă de un complet format din 2 consilieri de conturi, cu excepția celor prevăzute la art. 46, care se judecă de un singur consilier de conturi. În caz de divergență judecarea cauzei se face cu participarea președintelui Secției juridice.“

30. Articolul 56 va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — Cauzele la care se referă art. 49 se judecă de un complet constituit din 3 consilieri de conturi, care fac parte din Secția juridică a Curții de Conturi.“

31. Alineatul (2) al articolului 61 va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă din cauza neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) judecarea cauzei a fost întârziată, instanța poate aplica persoanei fizice sau juridice o amendă de 500.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.“

32. Alineatul (2) al articolului 71 va avea următorul cuprins:

„(2) Judecând cauza, colegiul juridic se pronunță cu privire la actul de sesizare cu care a fost învestit conform art. 31 alin. (2) sau art. 37 alin. (1), dispunând, după caz: admiterea acestuia și obligarea persoanei sau persoanelor răspunzătoare la plata despăgubirilor civile actualizate pe baza taxei scontului stabilite de Banca Națională a României la data pronunțării hotărârii, obligarea acestora la plata amenzii pentru abateri cu caracter financiar reținute în sarcina lor ori respingerea actului de sesizare. Dacă instanța constată că nu poate judeca cauza sau soluționarea acesteia s-ar face cu mare întârziere, întrucât actul de sesizare nu este complet, poate dispune restituirea cauzei la procuror, cu arătarea motivelor pentru care se procedează astfel, indicând faptele și împrejurările ce trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce trebuie administrate.“

33. Alineatele (1) și (3) ale articolului 80 vor avea următorul cuprins:

„Art. 80. — (1) În cazul în care, ulterior rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de o instanță a Curții de Conturi, împotriva acesteia nu s-a declarat recurs la Curtea Supremă de Justiție, procurorul general financiar, în condițiile legii, poate declara recurs în anulare juridic, la Curtea de Conturi, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii atacate. Recursul se judecă în complet format din 3 consilieri de conturi.

.....
(3) În cazul admiterii recursului în anulare juridic Curtea de Conturi, în alcătuirea prevăzută la art. 56, poate modifica sentința sau o poate casa cu reținere ori cu trimitere spre rejudecare în fond a cauzei, la instanța competentă, potrivit legii.“

34. Alineatul (2) al articolului 87 va avea următorul cuprins:

„(2) Pe baza hotărârilor definitive ale instanțelor Curții de Conturi, care constituie titlu executoriu, sau, după caz, pe baza hotărârilor irevocabile pronunțate de Secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție instanța de executare comunică de îndată organelor competente teritorial ale Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, persoanei juridice creditoare un ordin de executare a despăgubirilor civile și a dobânzilor sau a altor sume datorate statului, unităților administrativ-teritoriale sau instituțiilor publice și a cheltuielilor de judecată.“

35. Alineatul (1) al articolului 95 va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — (1) Măsurile prevăzute la art. 94 se iau prin decizie emisă de președintele Secției de control financiar ulterior sau, după caz, de directorul direcției de control financiar ulterior a camerei de conturi județene.“

36. Alineatul (2) al articolului 97 va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care procurorul financiar constată inexistența condițiilor răspunderii, clasează, motivat, actul de control.“

37. Alineatele (1) și (2) ale articolului 105 vor avea următorul cuprins:

„Art. 105. — (1) Dintre consilierii de conturi Parlamentul numește președintele Curții de Conturi, vicepreședintele acesteia și președinții secțiilor.

(2) Funcțiile de președinte și vicepreședinte vor fi ocupate de persoane cu pregătire economică sau juridică.“

38. Alineatul (2) al articolului 106 va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a fi numiți judecători financiari și procurori financiari se cer: studii superioare juridice, înaltă competență profesională, vechime în funcții juridice sau în învățământul juridic superior de minimum 11, 8 și, respectiv, 5 ani, în raport cu gradele de încadrare.“

39. La articolul 116, după alineatul (1) se introduc alineatele (2)–(5) care vor avea următorul cuprins:

„(2) Mandatul de judecător sau, după caz, de procuror financiar încetează și în caz de reorganizare, ca urmare a reducerii, prin lege, a numărului de posturi, precum și în cazul refuzului de a ocupa un alt post corespunzător de judecător sau de procuror financiar, ca urmare a acestei reorganizări.

(3) Eliberarea din funcție a judecătorilor și a procurorilor financiari aflați în situația prevăzută la alin. (2) se face de Președintele României, la propunerea plenului Curții de Conturi, care hotărăște cu votul majorității membrilor prezenți.

(4) Judecătorii, respectiv procurorii financiari, de la camerele de conturi județene și a municipiului București pot fi menținuți în funcție până la împlinirea vârstei de 65 de ani, la propunerea președintelui Secției juridictionale, respectiv a procurorului general financiar, cu avizul președintelui Curții de Conturi.

(5) Judecătorii, respectiv procurorii financiari, de la Curtea de Conturi pot fi menținuți în funcție până la împlinirea vârstei de 70 de ani, la propunerea președintelui Curții de Conturi, cu consultarea președintelui Secției juridictionale, respectiv a procurorului general financiar, cu avizul plenului Curții de Conturi.“

40. Alineatele (3) și (5) ale articolului 120 vor avea următorul cuprins:

„(3) Acțiunea disciplinară se judecă de către o comisie de disciplină, formată din 2 consilieri de conturi din cadrul Secției juridictionale a Curții de Conturi, numiți de plenul Curții.

.....
(5) Contestația se judecă de un complet constituit din 3 consilieri de conturi din cadrul Secției juridictionale a Curții de Conturi, numiți de plenul Curții.“

41. Litera j) a articolului 122 va avea următorul cuprins:

„j) să aleagă pe cei 3 consilieri de conturi care sunt membri ai comitetului de conducere;“

42. Articolul 123 va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — Plenul Curții de Conturi își exercită atribuțiile în prezența a cel puțin 2/3 din numărul membrilor săi, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.“

43. Litera f) a articolului 124 va avea următorul cuprins:

„f) să numească directorii direcțiilor de control, șefii de serviciu din cadrul diviziilor sectoriale și directorii direcțiilor de control financiar ale camerelor de conturi județene; să numească secretarul general al Curții de Conturi și să stabilească atribuțiile acestuia;“

44. La articolul 124, după litera i) se introduce litera j) cu următorul cuprins:

„j) să aprobe reducerea vechimii în funcții juridice necesare ocupării funcției de judecător financiar sau procuror financiar, prevăzută la art. 106 alin. (2) și la art. 110 alin. (1), cu până la 2 ani.“

45. Articolul 125 va avea următorul cuprins:

„Art. 125. — Comitetul de conducere poate funcționa în prezența a cel puțin 2/3 din numărul membrilor săi, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.“

46. Alineatul (2) al articolului 126 va avea următorul cuprins:

„(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) se exercită, în lipsa președintelui Curții de Conturi, de vicepreședintele acesteia.“

47. Articolul 128 va avea următorul cuprins:

„Art. 128. — Încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 4 alin. (2) se penalizează cu 500.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.“

Art. II. — (1) În vederea încadrării în numărul de posturi prevăzut la art. 9, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, Parlamentul va proceda la numirea noilor membri ai Curții de Conturi, potrivit procedurii prevăzute la art. 104 și 105 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată.

(2) Pe data numirii noilor membri mandatul actualilor membri ai Curții de Conturi încetează de drept.

Art. III. — Art. 48 alin. (2) și art. 100 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 16 martie 2000, precum și orice alte prevederi contrare prezentei legi se abrogă.

Art. IV. — Legea nr. 94/1992, republicată, cu prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al modificărilor și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 18 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 31 ianuarie 2002.
Nr. 77.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii
pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992
privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 ianuarie 2002.
Nr. 111.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Crucii Comemorative
a celui de-al doilea Război Mondial

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, ale art. 2 alin. 1 din Legea nr. 68/1994, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. C pct. III și ale art. 11 pct. V din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale, pentru servicii militare aduse României în timpul celui de-al doilea Război Mondial,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Crucea Comemorativă a celui de-al doilea Război Mondial persoanelor prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 28 ianuarie 2002.
Nr. 113.

*) Anexa se publică ulterior.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 17

din 23 ianuarie 2002

cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

I. Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, în vederea declanșării controlului de constituționalitate asupra Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, de către un grup de 58 de deputați, și anume: Gheorghe Albu, Mihai Baci, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Anca Daniela Boagiu, Emil Boc, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Sorin Frunzăverde, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru-Liviu Mera, Nicolae Nan, Gheorghe-Liviu Negoită, Bogdan Nicolae Niculescu-Duvăz, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Pereș, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Alecu Sandu, Alexandru Sassu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader, Adrieian Videanu, Marin Anton, George Crin Laurențiu Antonescu, Victor Babiuc, Cornel Boiangiu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Nicolae Gheorghiof, Puiu Hașoti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula, Ioan Mogoș, Monica Octavia Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Dinu Patriciu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Cătălin Popescu-Tăriceanu, Dan-Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț, Valeriu Stoica și Radu Stroe.

Sesizarea a fost transmisă prin Adresa nr. 51/1.093 din 27 decembrie 2001 a secretarului general al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.427 din 27 decembrie 2001, formând obiectul Dosarului nr. 442A/2001.

Prin sesizare se solicită să se constate neconstituționalitatea dispozițiilor art. 9 și ale art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, întrucât contravin dispozițiilor art. 139 alin. (4) din Constituția României.

Autorii sesizării arată că prin art. 9 din legea criticată pentru neconstituționalitate „se prevede că numărul consilierilor de conturi care alcătuiesc plenul Curții de Conturi să se reducă de la 25 la 18, în timpul exercitării mandatului”. În același timp se arată că dispozițiile art. II din aceeași lege stabilesc că „În vederea încadrării în numărul de posturi prevăzut de art. 9, astfel cum a fost modificat prin

prezenta lege, Parlamentul va proceda la numirea noilor membri ai Curții de Conturi potrivit procedurii prevăzute la art. 104—105 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată.”

În motivarea sesizării adresate Curții Constituționale se menționează că „actuala conducere a Curții de Conturi a fost numită de Parlament, la sfârșitul lunii martie a anului 1999, pentru un mandat de 6 ani, respectându-se întocmai prevederile legii”. Se susține, de asemenea, că „situațiile și motivele care determină încetarea mandatului de membru al Curții de Conturi sunt prevăzute la art. 104 din Legea nr. 94/1992, neexistând — până în prezent — nici un element care să conducă la o asemenea decizie”.

Se consideră că dispozițiile legale criticate pentru neconstituționalitate afectează inamovibilitatea și independența magistraților Curții de Conturi, prevăzute la art. 139 alin. (4) din Constituție, „prin încălcarea principiului competențelor autorităților publice, reglementate prin Constituție, și a atribuțiilor organelor abilitate cu competență specifică în domeniul controlului financiar-fiscal”. Potrivit aprecierii autorilor sesizării de neconstituționalitate se va crea „un precedent extrem de periculos în baza căruia legea de organizare și funcționare a Curții de Conturi va fi modificată ori de câte ori interesele partidului aflat la putere pot fi satisfăcute în acest fel”, întrucât situația actuală, determinată de prevederile criticate, „va duce la numirea pe criterii politice a conducerii Curții de Conturi, în timpul exercitării mandatului parlamentar, prin încălcarea Legii fundamentale și poate însemna manipularea controalelor Curții de Conturi în scop politic”.

În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta, în scris, punctele lor de vedere.

Președintele Senatului, în punctul său de vedere, apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru următoarele motive:

— Autorii sesizării pretind că ar fi trebuit să fie menținute „forme și funcții care nu se mai regăsesc și nu au baze de organizare în noua structură organizatorică a Curții de Conturi”, fără să țină seama de faptul că legea

criticată a reconsiderat integral organizarea și funcționarea acesteia, a structurilor sale centrale și din teritoriu.

— Desființându-se, prin lege, secția de control financiar preventiv, au rămas doar Secția de control financiar ulterior și Secția jurisdicțională, astfel încât se impunea ca aceste secții să aibă numai numărul necesar de consilieri de conturi, adică 18, stabilit de art. 9 din legea criticată. Prevederile art. 11 alin. (2) și (3) stabilesc repartizarea numerică pe secții, după cum urmează: 9 consilieri la Secția de control financiar ulterior și 7 consilieri la Secția jurisdicțională, „la care se adaugă președintele și vicepreședintele Curții de Conturi”.

— Dispozițiile constituționale ale art. 58 alin. (1) și (2) din Constituție „consacră dreptul absolut și de necontestat al Parlamentului de a legifera și de a reglementa prin lege toate instituțiile statului”, iar cele ale art. 139 alin. (1) din Legea fundamentală prevăd că structura și competența Curții de Conturi se reglementează prin lege organică, cele ale alin. (2) și (3) ale aceluiași articol stabilesc subordonairea față de Parlament a Curții, iar cele ale alin. (4) prevăd statutul membrilor Curții de Conturi numiți de Parlament.

— Constituția nu prevede numărul membrilor Curții de Conturi și nici modul de organizare și repartizarea lor pe secții. Stabilirea numărului consilierilor de conturi și reglementarea structurii organizatorice și funcționale a Curții de Conturi reprezintă atributul exclusiv al Parlamentului. Atunci când legiuitorul constituant a vrut să reglementeze structura organizatorică a unei instituții a făcut-o în mod expres, ca de exemplu în cazul Curții Constituționale.

— Reducerea numărului de consilieri de conturi s-a impus întrucât numărul acestora este strâns legat de structura organizatorică și de competențele stabilite. Se precizează că în mod similar s-a procedat și în cazul Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 151 alin. (2) din Constituție.

— Se apreciază că sesizarea este motivată „de pe poziție politică”, iar din punct de vedere juridic nu este fondată, deoarece nu se precizează principiul sau textul din Constituție încălcat prin modificarea art. 9 din lege și prin introducerea art. II, motivarea sesizării de neconstituționalitate întemeindu-se pe încălcarea dispozițiilor art. 104 și 105 din lege.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, arată că sesizarea este neîntemeiată, invocându-se, în esență, următoarele motive:

— Prevederile art. 9 din legea criticată, referitoare la reducerea numărului consilierilor de conturi de la 25 la 18, nu contravin dispozițiilor art. 139 din Constituție, deoarece acestea nu prevăd numărul de membri ai Curții de Conturi, ci se limitează doar la a le stabili statutul, care le conferă independență și inamovibilitate, în condițiile legii. Legea în

ansamblul ei a urmărit, în concordanță cu modificarea și completarea competențelor de control și jurisdicție, revizuirea structurii organizatorice a Curții de Conturi, în general, precum și a plenului său, în special.

— Reducerea numărului consilierilor de conturi trebuie să fie privită în corelație cu modificările operate în lege în ceea ce privește „modul de lucru al organelor de conducere, în scopul eficientizării procesului decizional al plenului Curții de Conturi și, respectiv, al comitetului de conducere”.

— Dispozițiile art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi nu încalcă prevederile art. 139 alin. (4) din Constituție, pentru argumentele prezentate în susținerea constituționalității art. 9 din lege, ale cărui prevederi se corelează cu cele ale art. II, iar acestea din urmă sunt corelate cu dispozițiile art. 104 și 105 din aceeași lege.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că obiecția de neconstituționalitate este nefondată, argumentând după cum urmează:

— În ceea ce privește dispozițiile art. 9 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, se arată că era necesar ca modificările aduse în structura Curții de Conturi, impuse de eliminarea unor atribuții, să se reflecte în reducerea corespunzătoare a numărului consilierilor de conturi de la 25 la 18. Astfel, în forma sa inițială, Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi prevedea că numărul consilierilor de conturi era de 24, iar Curtea era compusă din „secția de control preventiv, secția de control ulterior, colegiul jurisdicțional al curții, camerele de conturi județene și secretariatul general (art. 9). Activitatea Curții de Conturi se desfășura pe trei direcții: control financiar preventiv, control financiar ulterior și activitate jurisdicțională. Structura Curții de Conturi a fost modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, care, printre altele, a desființat secția de control preventiv (art. XII pct. 3), abrogând totodată prevederile din Legea nr. 94/1992 referitoare la această activitate (art. XII pct. 11)”. Atribuțiile de control preventiv ale Curții de Conturi au fost preluate de către Ministerul Finanțelor, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv. Nu a fost însă redus corespunzător și numărul consilierilor de conturi, ci, dimpotrivă, a fost mărit la 25 prin Legea nr. 204/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi. Pentru a justifica menținerea acestui număr mare de consilieri, s-a prevăzut ca în componența Curții să intre două secții de control ulterior în loc de una și, cu toate că diviziunile structurale ale Curții de Conturi au fost stabilite după criteriul tipului de

activitate desfășurată, totuși cele două secții aveau atribuții identice. Această „situație inacceptabilă” este remediată prin legea criticată pentru neconstituționalitate, care prevede în structura Curții de Conturi o singură secție de control financiar ulterior, reducând, așadar, și numărul consilierilor de conturi în mod corespunzător. Această reducere nu contravine prevederilor constituționale, prevederi care nu fac referire nici la structura internă a Curții de Conturi și nici la numărul consilierilor de conturi și care pot fi modificate prin lege organică.

— Cu privire la critica ce vizează dispozițiile art. II din legea criticată se susține că aceasta ar putea fi privită ca fiind justificată numai în situația în care s-ar fi „știrbit”, prin lege, statutul constituțional al consilierilor de conturi, potrivit căruia aceștia sunt independenți și inamovibili. În cazul în care se dispune prin lege întreruperea mandatului, „invocarea inamovibilității nu prezintă nici o relevanță, deoarece, aceasta se dobândește prin actul de numire a membrilor Curții de Conturi de către Parlament, în limita locurilor stabilite prin lege”.

— Nu poate fi primită nici critica potrivit căreia actul normativ afectează inamovibilitatea și independența magistraților Curții de Conturi prin încălcarea principiului competențelor autorităților publice, reglementate prin Constituție, și a atribuțiilor organelor de control financiar fiscal, deoarece, potrivit art. 58 din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, „iar măsura încetării mandatului nu este dispusă de Guvern sau de Președinte”. Soluția legislativă a dispozițiilor art. II este echitabilă și constituțională, deoarece, dacă s-ar proceda la o eliberare din funcție pe cale administrativă a consilierilor ale căror posturi s-au desființat, aceasta ar putea da naștere unor suspiciuni privitoare la criteriul selecției. În condițiile art. 104 din Legea nr. 94/1992, republicată, care permite reînnoirea mandatului membrilor Curții de Conturi, noii membri ar putea fi numiți și dintre cei care au exercitat anterior această funcție.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 17 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

Prin sesizarea formulată sunt criticate pentru neconstituționalitate dispozițiile art. 9 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 16 martie 2000, întrucât prevăd reducerea numărului consilierilor Curții de Conturi de la 25 la 18, precum și dispozițiile art. II ale aceleiași legi.

Curtea, examinând Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, observă că autorii sesizării au indicat eronat articolul 9 din lege, deși aceasta este structurată numai pe două articole, numerotate cu cifre romane. În realitate, critica de neconstituționalitate se referă la dispozițiile art. I pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, prin care s-a stabilit noul cuprins al art. 9 din Legea nr. 94/1992.

Așadar, obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 3 și ale art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, și anume:

— Art. I. pct. 3: „*Articolul 9 va avea următorul cuprins:*

«*Art. 9. — Membrii Curții de Conturi sunt consilieri de conturi, în număr de 18. Aceștia alcătuiesc plenul Curții de Conturi*»;

— Art. II: „*(1) În vederea încadrării în numărul de posturi prevăzut la art. 9, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, Parlamentul va proceda la numirea noilor membri ai Curții de Conturi, potrivit procedurii prevăzute la art. 104 și 105 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată.*

(2) Pe data numirii noilor membri mandatul actualilor membri ai Curții de Conturi încetează de drept.”

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se apreciază că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art. 139 alin. (4) din Constituție, conform cărora „*Membrii Curții de Conturi, numiți de Parlament, sunt independenți și inamovibili, potrivit legii. Ei sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători*”.

Critica de neconstituționalitate se bazează, în esență, pe susținerea că măsura reducerii numărului de membri ai Curții de Conturi, cu consecința imediată a numirii de către Parlament a noilor membri ai Curții de Conturi și a încetării de drept a mandatului actualilor membri, stabilite prin legea care face obiectul controlului de constituționalitate, în timpul exercitării mandatului membrilor în funcție, „afectează inamovibilitatea și independența magistraților Curții de Conturi, prin încălcarea principiului competențelor autorităților publice, reglementate prin Constituție, și a autorităților orga-

nelor abilitate cu competență specifică în domeniul controlului financiar fiscal“.

Față de aceste susțineri Curtea Constituțională observă că pentru soluționarea sesizării care formează obiectul prezentului dosar este esențial să se stabilească dacă măsurile prevăzute prin cele două texte criticate ale Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 139 alin. (4) care consacră inamovibilitatea și independența membrilor Curții de Conturi.

În legătură cu sesizarea de neconstituționalitate Curtea reține că, de principiu, inamovibilitatea constituie garanția de independență recunoscută pentru magistrați, precum și pentru unele categorii de funcționari publici, de natură să dea acestora siguranța că nu vor fi demși din funcție sau mutați, chiar prin promovarea în funcții superioare, fără acordul lor. În același sens, chiar pentru tragerea la răspundere disciplinară a celor pentru care este prevăzută această garanție, sunt stabilite, prin lege, proceduri speciale, de natură să îi pună la adăpost de arbitrar și de încălcarea independenței lor, proceduri care prevăd condiții diferite față de cele ale dreptului comun disciplinar.

Curtea Constituțională constată că măsura încetării mandatului membrilor Curții de Conturi mai înainte de termen, ca urmare a reorganizării activității și reducerii numărului de membri care compun această Curte, măsuri stabilite prin dispozițiile legii organice de modificare și completare a Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, nu încalcă dispozițiile art. 139 alin. (4) din Constituție cu privire la inamovibilitatea și independența membrilor Curții de Conturi. În acest caz măsura stabilită prin art. II din lege reprezintă o cauză de încetare a mandatului înainte de termen, care se adaugă la cele prevăzute la art. 116 din Legea nr. 94/1992, republicată, text care de altfel a și fost modificat și completat în acest sens, conform art. I pct. 39 din legea care formează obiectul controlului de constituționalitate.

Curtea reține în acest sens că dispozițiile textului constituțional invocat în susținerea sesizării, ca și celelalte dispoziții ale art. 139 din Constituție, nu stabilesc nici numărul membrilor Curții de Conturi și nici durata mandatului acestora. În aceste condiții dispozițiile cu privire la aceste aspecte sunt de nivelul legii organice de organizare și funcționare a Curții de Conturi, prevăzută la art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, lege care le și reglementează la art. 9 și 104. Or, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 74 alin (1) din Constituție, care se referă la adoptarea legilor organice, astfel cum rezultă din mențiunea cuprinsă în partea finală a acestei legi.

De altfel, Curtea reține că însuși textul art. 139 alin. (4) din Constituție trimite la lege, prevăzând că „*Membrii Curții de Conturi, numiți de Parlament, sunt independenți și inamovibili, potrivit legii. [...]*”

Pentru considerentele expuse mai sus Curtea Constituțională constată că nu poate fi reținut nici motivul de neconstituționalitate a textelor criticate ale legii în cauză, constând în „încălcarea principiului competențelor autorităților publice, reglementate prin Constituție, și a atribuțiilor organelor abilitate cu competență specifică în domeniul controlului financiar-fiscal“, invocat de autorii sesizării.

În ceea ce privește susținerile cuprinse în sesizarea de neconstituționalitate referitoare la încălcarea, prin dispozițiile legale criticate, a unor prevederi ale Legii nr. 94/1992, republicată, se constată, de asemenea, că nici acestea nu pot fi reținute, întrucât, pe de o parte, eventuala necorelare între dispozițiile legii nu poate forma obiect al contenciosului constituțional, iar pe de altă parte, aceasta ar însemna însăși negarea prerogativei Parlamentului de a interveni cu modificări și completări asupra reglementărilor legiferate anterior, ceea ce contravine prevederilor cuprinse în art. 58 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, Curtea nu reține nici argumentele cuprinse în sesizarea grupului de deputați, potrivit cărora se creează „un precedent extrem de periculos în baza căruia Legea de organizare și funcționare a Curții de Conturi va fi modificată ori de câte ori interesele partidului aflat la putere pot fi satisfăcute în acest fel“, iar „situația actuală determinată de prevederile art. II va duce la numirea pe criterii politice a conducerii Curții de Conturi, în timpul exercitării mandatului parlamentar, prin încălcarea legii fundamentale și poate însemna manipularea Curții de Conturi în scop politic“. Aceste susțineri, cu semnificație în planul disputei politice, nu constituie motive de neconstituționalitate, în realitate ele referindu-se nu la conținutul textelor de lege criticate, prin raportare la dispozițiile art. 139 alin. (4) din Constituție, a căror încălcare se invocă, ci la eventualități, la posibile consecințe ale activității legislative care ar putea fi contrare literei și spiritului Constituției, situații care însă nu pot constitui, în acest moment, obiect al controlului de constituționalitate.

Conform art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, „*sunt neconstituționale prevederile actelor normative [...]* care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției“. Or, așa cum rezultă din ansamblul considerentelor expuse, nu se poate reține lipsa de legitimitate constituțională a dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 107 alin. (2), ale art. 136 alin. (1), art. 137 și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și prevederile art. 2 alin. (3), art. 12, art. 13 alin. (1) lit. A.a), ale art. 17, 18, ale art. 19 alin. (1) și ale art. 20 din Legea nr. 47/1992, republicată,

cu unanimitate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 3 din legea supusă controlului de constituționalitate,

cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. II din aceeași lege,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Constată că dispozițiile art. I pct. 3 și ale art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi sunt constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă.

Dezbaterea a avut loc la 23 ianuarie 2002 și la ea au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,

Claudia Miu

OPINIE SEPARATĂ

Formularea prezentei opinii separate este determinată de convingerea că sesizarea pentru exercitarea controlului a priori asupra unor dispoziții ale Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi este, în parte, fondată și că se impune constatarea neconstituționalității prevederilor art. II din legea examinată.

Constituția, la art. 139 alin. (1), (2) și (3), stabilește rolul și atribuțiile generale ale Curții de Conturi, obligația acestei autorități publice de a prezenta „*anual Parlamentului un raport asupra conturilor de gestiune ale bugetului public național din exercițiul bugetar expirat, cuprinzând și neregule constatate*”, precum și de a controla, la cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, „*modul de gestionare a resurselor publice*” și de a raporta despre cele constatate.

În virtutea și în completarea acestor prevederi constituționale, revine legiuitorului sarcina de a reglementa printr-o lege organică, potrivit dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, „*organizarea și funcționarea [...] Curții de Conturi*”. Această reglementare s-a făcut prin Legea nr. 94/1992.

Fiind în atribuția exclusivă a legiuitorului să reglementeze, printr-o lege organică, organizarea și funcționarea Curții de Conturi, este evident dreptul exclusiv al autorității legiuitoare de a adopta modificări sau completări, printr-un nou act normativ cu aceeași putere ca și legea inițială de organizare și funcționare. Asemenea modificări sau completări pot viza, inclusiv, și numărul membrilor Curții de Conturi, durata mandatului acestora, condițiile cerute pentru a fi numiți în funcție, cazurile speciale de revocare sau încetare a mandatului și altele.

Același art. 139 prevede la alin. (4) că „*Membrii Curții de Conturi, numiți de Parlament, sunt independenți și inamovibili, potrivit legii. Ei sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători*”.

Inamovibilitatea membrilor Curții de Conturi este formulată în aceeași termeni ca și inamovibilitatea judecătorilor prevăzută la art. 124 alin. (1) teza întâi din Constituție, potrivit căreia „*Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii*”.

Nu putem accepta ideea că inamovibilitatea nu are altă semnificație decât o măsură de protecție împotriva eventualelor acte abuzive din partea unor autorități ale administrației publice de înlăturare din funcție sau de imixtiune ilegală în atribuțiile celor care se bucură de inamovibilitate. Principiul inamovibilității este opozabil *erga omnes*, inclusiv tuturor puterilor în stat. Inamovibilitatea este un atribut al statutului demnitarului ales sau numit într-o funcție prevăzută cu o asemenea protecție constituțională.

Sintagma „*potrivit legii*” nu înseamnă că prin lege pot fi anihilate conținutul și efectele inamovibilității. Legea are menirea, în această privință, de a stabili garanțiile inamovibilității, prin instituirea imunităților necesare, precum și prin stricta reglementare a cazurilor de excepție când o persoană numită într-o funcție în care se bucură de inamovibilitate poate fi revocată sau când încetează mandatul înainte de expirare, fără a leza principiul inamovibilității. Inamovibilitatea prevăzută de Constituție nu poate fi înlăturată nici chiar printr-o lege organică.

Art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, prevăzând noua numire a tuturor membrilor

Curtii de Conturi înainte de expirarea mandatului membrilor actuali și încetarea de drept a mandatului membrilor actuali pe data numirii noilor membri, încalcă în mod flagrant principiul inamovibilității membrilor Curtii de Conturi, prevăzut de art. 139 alin. (4) din Constituție.

Revocarea din funcție a membrilor Curtii de Conturi sau încetarea înainte de termen a mandatului acestora nu poate fi concepută decât ca o măsură individuală luată în situațiile strict reglementate de lege. Considerăm că nici chiar printr-o lege organică nu se poate dispune încetarea înainte de termen a mandatului tuturor membrilor unei autorități publice, compuse din persoane care se bucură, potrivit Constituției, de inamovibilitate.

Este de necontestat dreptul legiuitorului de a modifica prin lege organică numărul membrilor Curtii de Conturi ori durata mandatului acestora, dacă aceste probleme nu sunt reglementate de Constituție. Observăm însă că, întrucât, potrivit prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, „*Legea dispune numai pentru viitor*”, asemenea modificări, vizând chiar și o mai rațională și mai funcțională organizare a autorității publice, nu pot atinge mandatele în curs de exercitare.

Acceptând justificarea și oportunitatea opțiunii legiuitorului pentru noile reglementări de reorganizare, credem că

prin lege se puteau găsi numeroase alte modalități de reglementare a situației, în cadru constituțional. Reținem cu caracter exemplificativ: funcționarea Curtii de Conturi cu un număr mai redus de membri începând cu mandatul următor; nenumirea de noi membri pe mandatele devenite vacante din diverse motive; revocarea din funcție a unor membri, până la numărul prevăzut în noua organizare, prin procedura simetrică celei prevăzute de art. 104—105 din Legea nr. 94/1992 pentru numirea membrilor Curtii de Conturi (proponeri din partea comisiilor permanente de specialitate ale Parlamentului și votul Parlamentului).

Nu putem omite nici constatarea că dispozițiile art. 11 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curtii de Conturi, considerate de noi ca fiind neconstituționale, sunt de natură să creeze un precedent periculos, deschizând calea pentru a dispune prin lege, ca manifestare a voinței majorității parlamentare date, încetarea mandatelor tuturor membrilor inamovibili ai unei autorități publice ca, apoi, procedându-se la numirea noilor membri, să fie eliminate persoanele considerate indezirabile. Precedentul creat fiind, o procedură similară s-ar putea aplica chiar și în cazul unor organe ale autorității judecătorești.

Judecător,
Kozsokár Gábor

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind stabilirea speciilor de animale, a categoriilor de producție și greutatea minime admise pentru export în anul 2002

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 79/1995 pentru aprobarea unor reglementări privind exportul de animale vii, republicată,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 12/2001, privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 440/2001,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Speciile de animale, categoriile de producție și greutatea minimă admisă pentru export în anul 2002 sunt prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pentru admiterea la export în categoria de animale pentru tăiere sau măcelărie a vacilor adulte reformate, a tineretului bovin femel peste 18 luni reformat și a ovinelor, caprinelor femele adulte reformate se va proceda astfel:

a) constituirea de comisii mixte alcătuite din specialiști de la circumscripția sanitară veterinară zonală, Oficiul de Ameliorare și Reproducere în Zootehnie, reprezentantul Asociației de crescători și salariatul consiliului local responsabil cu registrul agricol, în vederea examinării tehnice, pe specii și categorii, a animalelor propuse spre a fi reformate;

b) pentru tineretul ovin femel apt de reproducție se va proceda în conformitate cu angajamentul prezentat în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin;

c) tabelele cu animalele, pe specii și categorii, înmatriculate, propuse pentru reformă, vor fi întocmite conform art. 5 lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 79/1995 pentru aprobarea unor reglementări privind exportul de animale vii, republicată.

Art. 3. — Direcția generală strategii și politici în zootehnie și Agenția Națională Sanitară Veterinară vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și îl vor difuza tuturor celor interesați.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

SPECIILE DE ANIMALE, CATEGORIILE DE PRODUCȚIE ȘI GREUTĂȚILE MINIME ADMISE PENTRU EXPORT

A. Animale pentru tăiere sau măcelărie

Specia și categoria		Greutatea minimă în viu (kg/animal)	
		pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Bovine	– tineret bovin mascul	400	400
	– tineret bovin femel peste 18 luni reformat	380	380
	– vaci adulte reformate	400	400
Ecvidee	– cabaline adulte reformate	400	400
	– asini adulți	150	150
Ovine	– tineret ovin	15	30
	– berbeci adulți reformați	45	45
	– oi adulte reformate*)	30	30
Caprine	– tineret caprin	15	20
	– țapi adulți reformați	35	35
	– capre adulte reformate*)	30	30
Porcine	– porci grași	100	100

*) Exportul este permis în perioada 1 mai – 30 septembrie.

B. Animale pentru creștere și îngrășare

Specia și categoria		Greutatea minimă în viu (kg/animal)	
		pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Bovine	– tineret bovin mascul	250	300
Ovine	– tineret ovin	15	20
Porcine	– tineret porcine	15	15
Fazani		fără greutate minimă	fără greutate minimă
Iepuri		fără greutate minimă	fără greutate minimă

C. Animale pentru muncă

Specia și categoria		Greutatea minimă în viu (kg/animal)	
		pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Ecvidee	– cabaline	400	400
	– asini	150	150
Bovine	– boi	550	550
Bubaline	– bivoli	450	450

ANEXA Nr. 2

Avizat

Oficiul de Ameliorare și Reproducție în Zootehnie

Director,

.....

ANGAJAMENT

Prin prezentul contract Societatea Comercială,
cu sediul în, str. nr.,
județul, având codul fiscal nr., reprezentată legal
prin, titular al firmei de carantină,
(numele și prenumele)

legitimată cu buletinul/cartea de identitate seria nr., cod numeric
personal, se obligă ca în cadrul activității sale de export de tineret ovin să
nu comercializeze fără documente legale tineret ovin femel de prăsilă.

Societatea Comercială, în colaborare cu Direcția generală strategii și politici
în zootehnie, prin intermediul Oficiului de Ameliorare și Reproducție în Zootehnie și al Direcției
sanitare veterinară a județului, se obligă să identifice din tineretul femel pe
care îl recepționează în cadrul fermei de carantină exemplarele care pot fi considerate femele de
reproducție și să asigure crotalierea acestora conform normelor în vigoare, urmând să formeze un
lot distinct care să fie pus la dispoziție asociațiilor de producători și/sau persoane fizice și juridice
interesate, pentru achiziție.

În cazul în care societatea comercială semnatară a acestui angajament își încalcă atribuțiile
asumate i se retrage autorizația de funcționare.

Data

Societatea Comercială

Asociația crescătorilor
de ovine locală

Director,

.....

Președinte,

.....

R E P U B L I C Ă R I

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 18/1996*)
privind angajarea de împrumuturi guvernamentale
prin emisiunea de titluri de stat în valută pe piața internă

Art. 1. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să efectueze împrumuturi de stat de pe piața internă pe termen scurt, mediu și lung, prin emisiuni de titluri de stat în valută.

Art. 2. — (1) Emisiunea de titluri de stat în valută se face de către Ministerul Finanțelor Publice prin Casa de Economii și Consemnațiuni, prin Banca Națională a României, precum și prin intermediul unor societăți bancare autorizate să funcționeze în România, care dobândesc calitatea de agent al statului în baza convențiilor încheiate.

(2) Valuta aferentă acestor emisiuni va fi vândută către Banca Națională a României și va avea ca destinație obiective prioritare stabilite prin hotărâri ale Guvernului, iar contravaloarea în lei aferentă acestora se va utiliza de către Ministerul Finanțelor Publice pentru finanțarea deficitului bugetar.

Art. 3. — Emisiunea de titluri de stat în valută poate fi subscrisă de societăți bancare în nume propriu și în numele clienților lor, persoane fizice și juridice.

Art. 4. — Ratele scadente, dobânzile, comisioanele și spezele bancare aferente se achită în valută la termenele prevăzute în titlurile de stat emise, contravaloarea în lei aferentă ratelor de capital se achită prin contractarea de împrumuturi de refinanțare, iar contravaloarea în lei aferentă dobânzilor, comisioanelor și spezelor bancare se suportă de la bugetul de stat, în condițiile Legii nr. 91/1993**) privind datoria publică.

Art. 5. — Ministerul Finanțelor Publice stabilește și face publice prin Prospectul de emisiune caracteristicile tehnice ale împrumuturilor.

*) Republicată în temeiul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 1 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 2 aprilie 1999.

Ordonanța Guvernului nr. 18 din 22 iulie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 25 iulie 1996, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 248 din 29 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 30 decembrie 1998, și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 1 aprilie 1999, aprobată prin Legea nr. 161 din 7 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 11 aprilie 2001.

**) Legea nr. 91/1993 privind datoria publică a fost abrogată prin Legea datoriei publice nr. 81/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 mai 1999.

ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI Nr. 16/2001*) **privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile**

Art. 1. — Scopul prezentei ordonanțe de urgență îl constituie asigurarea gestionării eficiente a deșeurilor industriale reciclabile în condiții de protecție a mediului și a sănătății populației.

Art. 2. — (1) Grupele de deșeuri industriale reciclabile sunt prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Grupele de deșeuri industriale reciclabile prevăzute în anexa nr. 1 pot fi modificate sau completate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 3. — La baza gestionării grupelor de deșeuri industriale reciclabile care fac obiectul anexei nr. 1 stau următoarele principii generale:

a) principiul utilizării numai a acelor procedee de gestionare a deșeurilor industriale reciclabile care nu constituie un risc pentru sănătatea populației și pentru mediul înconjurător;

b) principiul „poluatorul plătește“;

c) principiul „responsabilității producătorului“;

d) principiul utilizării celor mai bune tehnici disponibile, fără antrenarea unor costuri excesive.

Art. 4. — Definierea termenilor specifici utilizați pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență este prevăzută în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 5. — Deținătorii de deșeuri industriale reciclabile, persoane juridice, sunt obligați să asigure strângerea, sortarea și depozitarea temporară a acestora, cu respectarea normelor de protecție a mediului și a sănătății populației, precum și reintroducerea lor în circuitul productiv prin:

a) reutilizarea în propriile procese de producție;

b) valorificarea, cu respectarea prevederilor art. 8, și comercializarea materiilor prime secundare și, respectiv, a produselor reutilizabile obținute prin reciclare;

c) predarea către agenții economici specializați, autorizați pentru valorificare, a deșeurilor industriale reciclabile, pe baza documentelor de proveniență.

Art. 6. — Deținătorii de deșeuri industriale reciclabile, persoane fizice, sunt obligați:

a) să nu depoziteze și să nu abandoneze deșeurile industriale reciclabile în condiții care contravin normelor de protecție a mediului și a sănătății populației;

b) să depună separat deșeurile industriale reciclabile acolo unde există recipiente sau incinte special destinate acestui scop.

Art. 7. — (1) Agenții economici care realizează activități de colectare a deșeurilor industriale reciclabile de la persoane fizice își pot desfășura activitatea numai în baza autorizației de colectare emise de prefectura județului, cu

avizul primăriei comunei, orașului sau municipiului în care își desfășoară activitatea agentul economic respectiv, pe baza dovezii că deține spațiul și dotările corespunzătoare necesare pentru depozitarea deșeurilor colectate și pe baza autorizației de mediu emise de autoritatea teritorială pentru protecția mediului, conform reglementărilor în vigoare.

(2) Se interzice pe o perioadă de 2 ani achiziționarea de la persoane fizice a metalelor neferoase, a aliajelor acestora și a deșeurilor neferoase reciclabile, cu excepția metalelor prețioase și a acumulatorilor auto uzați.

(3) Autorizația de colectare va cuprinde în mod obligatoriu următoarele elemente:

a) denumirea agentului economic colector;

b) datele de identificare a agentului economic colector:
— sediul;

— numărul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;
— codul fiscal;

c) grupa de deșeuri industriale reciclabile pentru care se acordă autorizația de colectare;

d) adresa punctului de colectare;

e) termenul de valabilitate.

(4) Agenții economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să reintroducă în circuitul productiv deșeurile industriale reciclabile colectate prin predarea către agenții economici specializați, autorizați pentru activitatea de valorificare a acestora, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Agenții economici care colectează deșeuri industriale reciclabile de la persoane fizice sunt obligați să elibereze deținătorilor adeverința de primire și plată, care va conține în mod obligatoriu următoarele elemente:

a) denumirea agentului economic colector;

b) datele de identificare a deținătorului:

— numele și prenumele;

— actul de identitate, seria și numărul, codul numeric personal;

— domiciliul;

c) deșeul reciclabil predat și definierea naturii acestuia;

d) cantitatea, prețul, valoarea;

e) proveniența deșeurii, declarată de deținător pe propria răspundere;

f) semnătura agentului colector și a persoanei fizice deținătoare.

Art. 8. — (1) Agenții economici specializați definiți la art. 7 alin. (4), precum și deținătorii de deșeuri industriale definiți la art. 5, care realizează operațiuni de valorificare a deșeurilor industriale reciclabile, în sensul definit prin prezenta ordonanță de urgență, pot desfășura această activitate numai pe bază de autorizație de valorificare emisă de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, aflată în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 465/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 7 februarie 2001, și a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 465/2001.

(2) Autorizația de valorificare este valabilă pentru o perioadă de 3 ani de la data emiterii, cu posibilitate de prelungire.

(3) Autorizarea din punct de vedere al protecției mediului a activităților prin care se realizează operațiunile de valorificare a deșeurilor industriale reciclabile se face de către autoritățile teritoriale pentru protecția mediului, în conformitate cu legislația de mediu în vigoare.

Art. 9. — (1) Procedura privind acordarea, prelungirea, suspendarea sau anularea autorizației de colectare și, respectiv, a autorizației de valorificare se stabilește prin norme emise de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, aprobate prin ordin al ministrului industriei și resurselor, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Apelor și Protecției Mediului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*).

(2) Autorizațiile emise în baza Ordonanței Guvernului nr. 33/1995 privind măsuri pentru colectarea, reciclarea și reintroducerea în circuitul productiv a deșeurilor re folosibile de orice fel, aprobată prin Legea nr. 137/1996, se reactualizează conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a normelor prevăzute la alin. (1).

Art. 10. — (1) Taxa de obținere, respectiv de prelungire a autorizației de valorificare, se stabilește la nivelul de 500.000 lei, respectiv 100.000 lei, pentru fiecare grupă de deșeuri industriale reciclabile, nominalizată în anexa nr. 1.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) se achită anticipat și se fac venit la bugetul de stat.

(3) La propunerea Ministerului Industriei și Resurselor, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, taxele de obținere, respectiv de prelungire a autorizației de valorificare, pot fi actualizate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. — Agenții economici specializați în activități de valorificare a deșeurilor industriale reciclabile sunt obligați să livreze materiile prime secundare sau produsele reutilizabile obținute, numai însoțite de documente de certificare a calității sau de certificate de garanție, după caz, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 12. — Agenții economici care dețin, colectează și/sau valorifică deșeuri industriale reciclabile sunt obligați să țină evidența lor, să raporteze și să furnizeze informații la cererea persoanelor cu drept de control, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale celorlalte reglementări în vigoare.

Art. 13. — Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență constituie contravenții, dacă, potrivit legii, nu sunt considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și confiscarea contravalorii deșeurilor industriale reciclabile derulate cu nerespectarea prevederilor art. 5, art. 7 alin. (1), (4) și (5) și ale art. 8 alin. (1);

b) cu amendă de la 200.000.000 lei la 400.000.000 lei și anularea autorizației de colectare pentru nerespectarea prevederilor art. 7 alin (2);

c) cu amendă de la 15.000.000 lei la 30.000.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 12;

d) cu amendă de la 2.000.000 lei la 20.000.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 11;

e) cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 6.

Art. 14. — (1) Falsul în declarația deținătorului de deșeuri industriale reciclabile referitoare la proveniența acestora, precum și furturile sau sustragerile de materiale, produse sau echipamente în vederea valorificării ca deșeu constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

(2) Dacă furturile sau sustragerile de materiale, produse și echipamente în vederea valorificării pun în pericol mediul, precum și sănătatea și/sau siguranța populației, aceasta constituie infracțiune și se pedepsește ca agravantă conform Codului penal.

Art. 15. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoanele împuternicite în acest scop de Ministerul Industriei și Resurselor, Ministerul Apelor și Protecției Mediului, Ministerul de Interne, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și de Ministerul Finanțelor Publice, după caz.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 13 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27**).

(3) Deșeurile industriale reciclabile a căror proveniență nu poate fi dovedită ca fiind legală sau care fac obiectul valorificării ori al unor acte sau fapte de comerț neconforme cu prevederile legale se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea acestora făcându-se venit la bugetul local al localității în a cărei rază teritorială s-a făcut constatarea faptică, dacă acestea nu au fost returnate celor în drept.

Art. 16. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 33/1995 privind măsuri pentru colectarea, reciclarea și reintroducerea în circuitul productiv a deșeurilor re folosibile de orice fel, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 31 august 1995, aprobată prin Legea nr. 137/1996.

*) A se vedea Ordinul ministrului industriei și resurselor și al ministrului administrației publice nr. 265/503/2001 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare, prelungire, suspendare sau anulare a autorizației de colectare a deșeurilor industriale reciclabile de la persoane fizice și a Normelor privind procedura de acordare, prelungire, suspendare sau anulare a autorizației de valorificare a deșeurilor industriale reciclabile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 11 septembrie 2001.

**) Legea nr. 32/1968 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001.

GRUPE
de deșuri industriale reciclabile

Deșuri metalice feroase
Deșuri metalice neferoase
Deșuri de hârtii-cartoane
Deșuri de sticlă (spărturi de sticlă)
Deșuri de mase plastice
Deșuri de cauciuc (anvelope uzate, camere de aer și articole din cauciuc uzate)
Deșuri textile

ANEXA Nr. 2

DEFINIREA
termenilor specifici

Deșeu — orice substanță sau orice produs din categoriile prevăzute în anexa nr. 1, pe care deținătorul nu îl mai utilizează sau pe care are intenția ori obligația să nu îl mai utilizeze

Colectare — strângerea, sortarea și/sau regruparea (depozitarea temporară) a deșeurilor în vederea transportării lor spre valorificare

Valorificare — orice operațiune de dezmembrare, sortare, reciclare, tăiere, mărunțire, presare, balotare, topire-turnare, pretratare, amestec sau altă operațiune care determină schimbarea naturii sau a compoziției, efectuată

asupra unui deșeu industrial prin procedee industriale, în vederea reutilizării

Deținător — persoană fizică sau juridică ce deține la un moment dat, sub orice formă, deșuri industriale reciclabile

Gestionare — colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supravegherea zonelor de depozitare după închiderea acestora

Reciclare — operațiunea de prelucrare într-un proces de producție a deșeurilor industriale pentru a fi reutilizate în scopul inițial sau pentru alte scopuri.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
